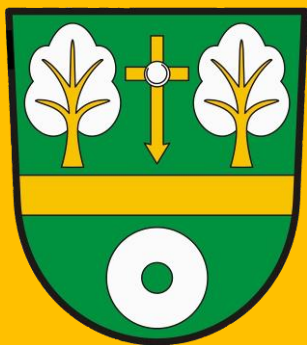

CEJLECKÝ ZPRAVODAJ

2 / 2018

Cejlečtí zajíci. Foto: Antonín Seknička

ÚVODNÍ SLOVO A OBSAH

Obsah

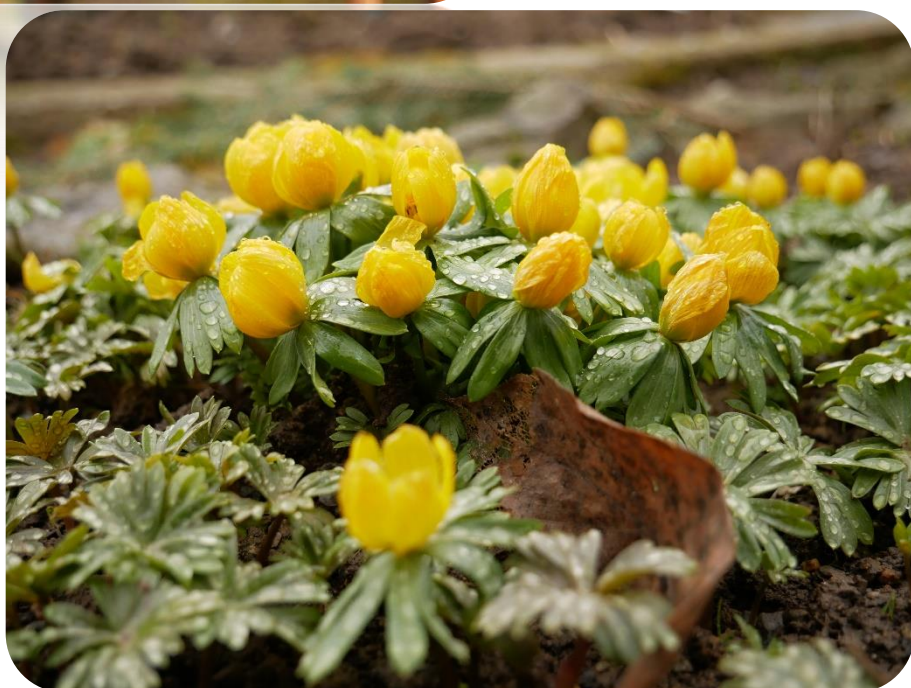
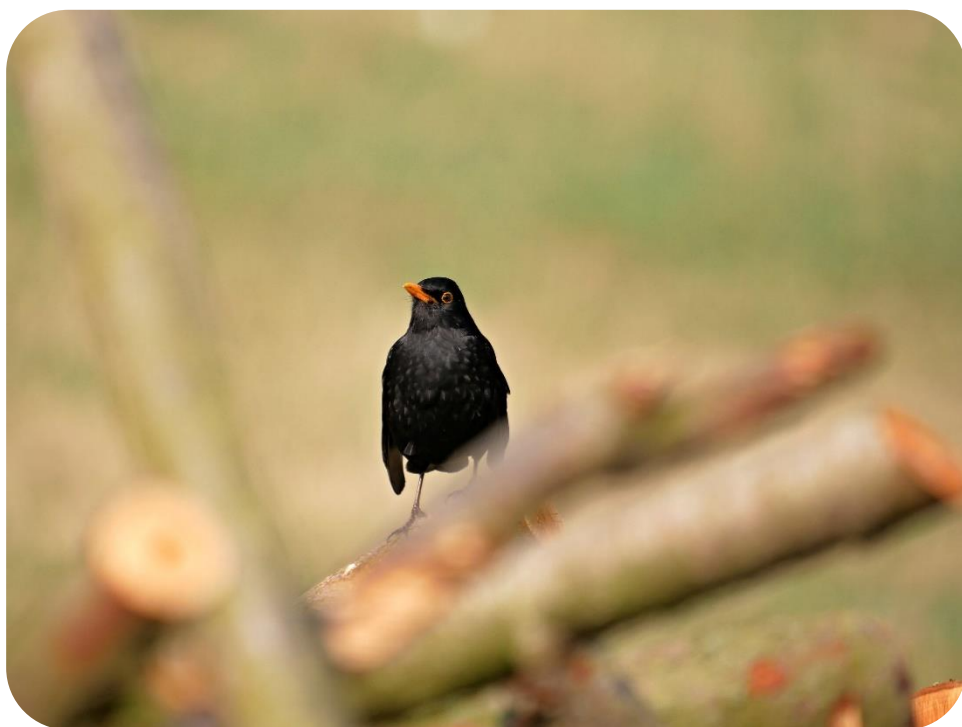
ÚVODNÍ SLOVO A OBSAH.....	1
OHLÉDNUTÍ ZA KULTURNÍM ŽIVOTEM	3
SPOLEČENSKÁ KRONIKA.....	8
POZVÁNKA NA KULTURNÍ AKCE.....	8
MULTIFUNKČNÍ HŘIŠTĚ.....	9
STROMY SVOBODY.....	10
PŘÍBĚHY Z ČESKÝCH DĚJIN	12
BÁSEŇ	20
KANALIZACE A ČÍSTÍRNA ODPADNÍCH VOD V NAŠÍ OBCI ...	21
ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ OBCE CEJLE.....	24
OSOBNOSTI OBCE CEJLE.....	25
ZŠ A MŠ CEJLE	28
BYLINKY NAŠÍ FANINKY.....	36
JAZYKOVÉ OKÉNKO.....	38
LÉKAŘSKÉ OKÉNKO.....	39
KULINÁŘSKÉ OKÉNKO	40
ZÁBAVNÝ KOUTEK PRO DOSPĚLÉ.....	42
ZÁBAVNÝ KOUTEK PRO DĚTI	44
UŽITEČNÉ KONTAKTY	46

Vážení a milí čtenáři Cejleckého zpravodaje,

v úterý 20. března jsme se rozloučili se zimou a nastala jarní rovnodennost. Po velkých únorových mrazech nám příroda oznámila, že se zhluboka nadechla, dala sbohem dlouhým zimním večerům a vstoupila do období slunce, barev, květů a radosti. Zajisté jste všichni dobře oslavili naše nejvýznamnější křesťanské svátky, které nám přinesly novou sílu, energii a nadšení do krásných slunných dní.

Přejeme vám, abyste období plného rozpuku prožili aktivně, s radostí, láskou a přátelstvím.

Pavlína Nováková,
starostka

OHLÉDNUTÍ ZA KULTURNÍM ŽIVOTEM

V neděli 7.1. se uskutečnil **tradiční novoroční výšlap**. Tentokrát jsme se vydali na naučnou stezku Čeřínek. Trasa Cejle – Hutě – Dolní Cerekev – Cejle byla dlouhá 12 km. Zimní počasí nás nezaskočilo a u Formanské studánky se podávala výborná zelňačka, která zahřála i toho nejmenšího turistu.

Za organizaci krásného výšlapu děkujeme Slávkovi Novákovi - hlavnímu navigátorovi, Danovi Batrlovi - vrchnímu kuchaři a Tomáši Batrlovi - jako zásobovacímu vozu.

V neděli 28.1. se poprvé uskutečnil **kurz háčkování**. Začínající i háčkování znalé ženy se sešly v kulturním zařízení, aby pod vedením Markéty Trnovské udělaly radost dětem z jihlavské nemocnice. Háčkovaly se chobotničky pro nedonošené děti. Ty pomáhají miminkům, aby se cítila bezpečněji. Předčasně narozené děti objímající chobotnice v inkubátoru mají pravidelný tep, lépe dýchají a mají vyšší hladinu kyslíku v krvi. Tyto děti jsou klidnější, nevytahují si trubičky a hadičky z končetin. Chapadla

končetin zřejmě připomínají dětem pupeční šňůru a měkká pletenina matčinu dělohu. V průběhu února a března se uskutečnily další kurzy, kde se háčkovala i jiná zvířátka: medvídek Pina, ovečky, sloni, tučňáci a jiné. Na kurz za námi zavítala i nejmladší háčkařka Simonka Ohnsorgová, která se do háčkování dala s velkou vervou. Většina háčkařek tvoří zvířátka i doma, a tak nám sbírka hraček pro děti z dětského oddělení v nemocnici Jihlava pěkně přibývá.

Děkujeme všem, které tuto sbírku s láskou podporují.

Již **7. ročník obecního plesu** se konal v pátek 9.2. v kulturním zařízení. K tanci a poslechu hrála kapela Dynamic. O vystoupení se postaraly Cejlebritky a Cejlecké stálíce, které si připravily tanec ve stylu Pomády.

V sobotu 24.2. se uskutečnilo tradiční **masopustní veselí**. I přes velkou marodnost a mrazivé počasí se sešlo na 30 masek a společně se vydaly na průvod celou obcí. Tančilo se, zpívalo, nechyběly tradiční koblížky a jiné dobrůtky.

V neděli 11.3.2018 se uskutečnilo oblíbené **pletení z pedigu**. Košíčky s velikonočními motivy pletli nejen dospělí, ale také děti. Všem se výrobky moc povedly.

Po roce naši obec opět navštívili **velikonoční zajíci**. Letos za námi přijelo fotbalové mužstvo, které na návsi zvesela hrálo fotbalové utkání. Za jejich zhotovení děkujeme naší šikovné Míle Vyskočilové.

V sobotu 24.3. se uskutečnil oblíbený **dětský karneval**. Za dětmi tentokrát přijel pejsek s kočičkou a ve stylu "Mňau haf karneval" si pro děti připravili spoustu soutěží, her a dárečků.

Pro malé i velké hráče si na 25. březen připravila knihovna Cejle nedělní **odpoledne plné her**. Velký výběr deskových her nám poskytla také Krajská knihovna Jihlava. Oblíbené jsou např. V kostce, Svět, Moje první obrázky, Příroda. Děti si také mohly zahrát: Party hru, Abecedu v kostce, Noemovu archu, Trans Evropu, Delonge, Citadelu, Chňapnout pejska, A je to! Pata a Mata, nebo Minutovou říši, AZ kvíz junior, Ubongu, Cestujeme po hradech a zámcích a také Kvák i Údolí králů.

Překvapením byl Daník Trnovský, který nám předvedl skládání Rubikovy kostky. Byl výborný. Někteří si skládání také zkusili.

Za účast děkuji vedoucím a dětem z Mešnice oddílu Sovy a Drakonoši. Hrály si i děti i rodiče z Cejle.

Vaše knihovnice Miluška Nováková.

Blahopřejeme k životnímu jubileu

Duben

Smolová Ludmila Cejle 6 65 let

Ryšavá Marie Cejle 14 80 let

Květen

Pišťeková Ivana Cejle 119 75 let

POZVÁNKA NA KULTURNÍ AKCE

30.4. Čarodějnice

Slet malých a velkých čarodějnic a čarodějů. Vycházíme v 17.00 hodin od obecního úřadu na zakletý vrch Pod hřištěm, kde Filipojakubskou noc odstartujeme soutěžemi. Po opečení špekáčků podpálíme hranici se starou čarodějnicí a ihned po setmění vyrazíme na odvážnou stezku do hlubokých cejleckých lesů.

11.5. Oslava dne matek

Od 16.00 hodin v kulturním zařízení začíná pestrý program dětí z MŠ, ZŠ a Cejličky pro všechny maminky, babičky a ostatní hosty.

9.6. Dětský den

Pohádkové bytosti budou v letošním roce čekat na všechny děti na fotbalovém hřišti a okolí. Opět je připravena spousta soutěžních disciplín, odměn, malování na obličej, skákací hrad a jedno velké překvapení.

16.6. Slavnostní otevření hřiště

Tato akce bude zaměřena na sportovní vyžití pro všechny věkové kategorie. Kromě nohejbalového turnaje, tance, různých sportovních disciplín a ukázek jednotlivých sportů si budete moci nechat změřit tlak, hladinu cukru v krvi nebo zjistit množství tuků ve Vašem těle.

23.6. Rybářské závody

Od 6.00 hodin bude odstartován začátek rybolovu. Presentace účastníků závodů bude od 5 hod. Přihlášky a více info u pořadatele p. Tomáše Batrly na tel. čísle 777 144 004.

30.6. Kvadriatlon Plus 2018

Tradiční týmový závod pěti soutěžících v disciplínách: kolo, kotouč, divoká prkna, plavání a běh. Jedná se o měřenou soutěž ve stylu štafety po vytyčených trasách, kde je hlavním cílem zábava.

14. - 15.7. Cejlecká pouť

V sobotu se uskuteční XVIII. ročník turnaje TJ Cejle v malé kopané.

V neděli v 10.00 hodin se bude v kulturním zařízení pro děti i dospělé hrát pohádka JAK ROZESMÁT PŘINCEZNU ANEB ZTŘEŠTĚNÁ POHÁDKA S PÍSNIČKAMI. Pohádku s řadou komických situací a vstupem cirkusového klauna Vám přijede zahrát divadelní soubor Jana Lišky z Třeště.

Ve 14.00 hodin se uskuteční pouťová mše svatá u zvoničky sv. Markéty s panem farářem Romanem Strossou.

21.7. Oslava 85. výročí založení TJ Cejle

Další informace o konání jednotlivých akcí Vám sdělíme prostřednictvím měsíčních zpravodajů.

MULTIFUNKČNÍ HŘIŠTĚ

Od 1.4.2018 je opět v provozu multifunkční hřiště Cejle. Do objektu se vstupuje brankou opatřenou zařízením pro načtení čipu opravňujícího ke vstupu na hřiště, který obdržíte na OÚ Cejle proti podpisu a složení zálohy ve výši 50 Kč, pro případ ztráty čipu. Cena za pronájem je 100 Kč/hod.

Rezervační systém pro objednání vstupu na hřiště a více informací včetně provozního řádu naleznete na www.cejle.cz – odkaz multifunkční hřiště.

STROMY SVOBODY

Projekt „Stromy svobody“ představuje stromy, převážně lípy srdčité, které byly vysázeny k významným událostem. Rok 1918 – vznik Československé republiky nebo rok 1968 – začátek Pražského jara a 50 let od vzniku ČSR.

Stromy mají symbolizovat touhu po demokracii a kampaň „Stromy života“ hledá po celé republice stromy vysázené právě k této příležitosti. Jeden takový máme i v Cejli.

Naše cejlecká lípa byla vysazena v říjnu roku 1968 k 50-ti letému výročí vzniku Československé republiky. V té době byl předsedou MNV pan Josef Suchý, který zorganizoval spolu se základní školou, dobrovolnými hasiči a mládežníky slavnost, při které byla

zasazena památná lípa. Kulturní program si připravili žáci základní školy pod vedením ředitelky Květy Hrubé a paní učitelky Marie Reitermanové.

O některých stromech, které v sobě nesou historii, se mnohdy ani neví. V přelomových letech naší historie se totiž sázely prakticky všude, i v zahraničí.

Kampaň „Stromy svobody“ cílí kromě výše zmíněného také na zmapování historie již vysazených stromů.

Vyzývá k jejich odbornému ošetření certifikovanými arboristy.

U takového významného výročí budou v mnoha obcích i městech vysazovány další stromy právě ke 100. výročí. Zapojit se může kdokoli na www.stromysvobody.cz.

Navíc zájemci mohou podat návrh na vyhlášení stromů za památné. Tím by stromy pro další generace ochránili.

Čeřínkovká lípa velkolistá

K Cejli patří Horní Hutě a tady se jeden památný strom nachází. Lípa velkolistá má výšku 28 metrů a obvod 410 centimetrů. Za památný strom byla vyhlášena 15. listopadu 1990. Stáří se odhaduje na 200 let. Nejedná se tedy o Strom svobody. To však neznamená, že bychom si lípy neměli vážit.

21. srpen 1968 – OKUPACE ČESKOSLOVENSKA

Černým okamžikem našich novodobých dějin se stala noc z 20. na 21. srpna 1968. V tuto dobu, bez vědomí tehdejší vlády, překročily armády pěti států Varšavské smlouvy, našich tehdejších spojenců, československé hranice. Na šokované obyvatelstvo mířily kulomety vojáků Sovětského svazu, Polska, NDR, Maďarska a Bulharska. Samotný akt okupace byl zdrcující. V prvních dnech okupace bylo zastřeleno nebo přišlo o život v důsledku střetu s bojovou technikou okupantů 135 převážně mladých lidí. V dalších letech během jejich pobytu přišlo o život ještě 267 osob. Neméně hrozné a devastující byly následky – dvě následná desetiletí normalizačního režimu. Důvodem k okupaci se stala obava komunistických vůdců v zemích východního bloku z liberalizace režimu v tehdejším Československu a z postupné demontáže komunistického systému. „Dočasnou okupací spojeneckých vojsk“, byl tento vývoj radikálně zastaven. „Operace Dunaj“ se stala největší vojenskou akcí v Evropě od 2. světové války.

Velmi rychle byla obsazena většina důležitých měst a strategických míst v tehdejší ČSSR. Naše armáda, která měla na starosti obranu hranic, dostala rozkaz nezasahovat. Narychlo svolaný sjezd KSČ (později anulovaný) ještě stačil okupaci odsoudit. Došlo k zatčení a internaci československých politických představitelů – Alexandra Dubčeka, Josefa Smrkovského, Oldřicha Černíka, Františka Kriegla a dalších. Vláda pak byla pod nátlakem donucena v Moskvě podepsat potupné protokoly, jimiž s touto okupací souhlasila jako s bratrskou pomocí. Pobyt sovětských vojsk byl „legalizován“ smlouvou o jejich „dočasném pobytu“, kterou Národní shromáždění schválilo v říjnu 1968. Sovětská vojska však u nás zůstala až do roku 1991.

Po dvou dnech bylo sovětské velení nuceno vyměnit zdemoralizované jednotky a nahradit je jinými. Sovětští vojáci pak měli přísně zakázáno navazovat jakékoli styky s domácím obyvatelstvem. Symbolickou památkou na ruskou okupaci je kulometnou palbou dodnes viditelně poškozená fasáda budovy Národního muzea v Praze na Václavském náměstí, kterou okupanti zřejmě mylně považovali za budovu rozhlasu.

<http://www.pribehjanazajice.cz>

Útržky ze vzpomínek cejleckých pamětníků

„V té době jsme bydleli v Praze. Stáli jsme na balkoně a koukali na Vltavu. Ze Smíchovské strany byly nastaveny kulomety a ty střílely do domů na protějším břehu. Ty střely byly světelné, tak jsme se mylně domnívali, že nejsou ostré. Druhý den jsme jeli tramvají do práce a viděli domy rozstřílené jako řeseto. Paní z jednoho domu křičela, že je tam jeden mrtvý. Když jsme mluvili s vojáky, byli absolutně dezorientováni, vůbec netušili, že jsou v Čechách, byly přesvědčeni o tom, že jsou na západě.“

„O vstupu vojsk jsem se dozvěděl z vysílání Svobodné Evropy a vzbudil touto zprávou i rodiče, v okolí vesnice, kde jsme tenkrát žili, byli následující dny mladí vojáci hlídající hlavní silnice a nebo v lesích vystavěné střežené tábory s technikou a vojskem.“

„V den vstupu vojsk jsem musela do práce jako každý den, ve vsi, kde jsem v tu dobu bydlela, jsem potkávala plačící lidi, odpoledne při návratu z pracoviště narazil projíždějící tank do vleku za traktorem, kterým jsem jela s kolegou a značně ho poškodil, domů jsme se vrátili sice otřesení, ale v pořádku.“

Okupační vojska vysazovaná z dopravních letadel s další vojenskou technikou přistávala na letištích v Praze Ruzyni a v Brně. Jedním z dalších obsazených letišť bylo i vojenské letiště v Přerově, a tam se také odehrál příběh **pana plukovníka let. v. v. Ing. Antonína Suchého z Olomouce**, rodáka z Mirošova, který v naší obci žil od svých 10-ti let až do roku 1950, kdy odešel studovat do Školy důstojnického dorostu pro letectvo, následně absolvoval Letecké učiliště v Prostějově a Vojenskou akademii v Brně – fakultu letectva a PVO.

Pan Ing. Antonín Suchý, tak jako většina pamětníků, si události této doby velice dobře pamatuje.

Ráda bych touto cestou panu Ing. Antonínu Suchému poděkovala za to, že nám dal souhlas se zveřejněním jeho osobního příběhu v našem Zpravodaji a přiblížil především mladším generacím dobu očima bývalého důstojníka, vojáka z povolání, příslušníka tehdejší ČSLA, která se bohužel odehrávala v naší zemi.

Osobní příběh plukovníka let.v.v. Ing. Antonína Suchého z Olomouce rodáka z obce Mirošov

„Po krátké zimě roku 1968 nastalo jaro. Jaro však jiné, jaro radostnější. Ano, přišlo jaro pražské a s ním sled událostí, které

poznamenaly osudy každého z nás, bývalých vojáků z povolání, bývalé ČSLA i všech občanů naší vlasti.

Tehdejší vedení KSČ v čele s Alexandrem Dubčekem, nadchlo drtivou většinu občanů naší republiky svými proklamativními prohlášeními k „budování socialismu s lidskou tvář“. V celé naší společnosti tehdy sílily požadavky na přehodnocení našeho tehdejšího politického i hospodářského vývoje, požadavky na prosazení demokratických principů v řízení naší společnosti, požadavek na odstranění cenzury, požadavek na přehodnocení našich politických i hospodářských vztahů se zeměmi Varšavské smlouvy, především pak se Sovětským svazem. To vše i mimo jiných problémů patřilo k Pražskému jaru 1968. Pochopitelně i příslušníci tehdejší Československé lidové armády nebyli ušetřeni celospolečenského klimatu, v drtivé většině se ztotožňovali s politikou tehdejšího vedení KSČ v čele s Alexandrem Dubčekem.

Co následovalo ve vnitropolitickém vývoji v průběhu prvního pololetí r. 1968, pamětníkům všech těchto událostí je to známo, a není tedy mým cílem tohoto kratičkého vzpomínání tyto události podrobněji rozebírat. Pochopitelně změny, které Pražské jaro 1968 v naší zemi nastolilo, se nemohly nesetkat s nevolí tehdejších představitelů Varšavské smlouvy, především pak představitelů ÚV KSSS v čele s Leonidem Iljičem Brežněvem. A tak již v průběhu letních měsíců t.r. probíhalo na našem území vynucené velitelsko-štábní cvičení pod názvem Šumava, zahájené 20. června 1968 s cílem důkladné rekognoskace našeho území a k přímému politickému nátlaku vůči naší republice a jejím představitelům. Po provedeném cvičení se odsun cvičících sovětských vojsk z našeho území neustále odkládal a komplikoval. Koncem měsíce července dosáhly přípravy na vojenskou intervenci do naší země rozsáhlých rozměrů.

Přes celou řadu jednání představitelů zemí VS s našimi představiteli s cílem zastavit demokratizační proces v naší zemi, bylo nakonec rozhodnuto tento proces zastavit silou tj. přímou intervencí vojsk Varšavské smlouvy. Tak byla naše republika našimi tehdejšími spojenci ve Varšavské smlouvě v noci z 20. na 21. srpna přepadena a v průběhu dalších dnů zcela obsazena vojsky Varšavské smlouvy. Do dějin naší země se k 15. březnu 1939, kdy nás přepadlo fašistické Německo, zařadil i 21. srpen 1968. Kdo z nás prožil tyto události, jistě mu navždy zůstanou v paměti jako dny, na které se s radostí nevzpomíná, ale také jako na dny, na které nelze nikdy zapomenout. Něco o tom vím.

21. srpen 1968 mě zastihl v hodnosti majora ve funkci náčelníka štábu 10. protiradiotechnického leteckého útvaru na letišti v Přerově. Bylo

mi teprve 36 let. V těchto letech je člověk plný energie, elánu a službě armádě i zastávané funkci dává všechny své schopnosti, mnohdy i své zdraví a často tak činí i na úkor své rodiny. Náš útvar, jehož velitelem byl v této době pplk. Ing. Milan Svoboda, plnil v sestavě tehdejší 10. letecké armády speciální úkoly v provádění radiotechnického průzkumu a případného rušení radiotechnických prostředků. Létal jsem jako náčelník štábu útvaru, jako pilot anebo i letovod (navigátor) s osádkami letounů IL-28 nebo IL-14, ve dne a často i v noci, do příhraničních oblastí se Spolkovou republikou Německo. Všeobecně známou metodou protínáním vpřed a zaměřováním pracujících radiotechnických prostředků na území SRN (radarů, radiových stanic apod.), z různých směrů letů i výšek letů, jsme na mapách zakreslovali jejich stanoviště, které byly následně ještě upřesňovány GŠ MO (např. agenturním průzkumem).

Šlo o letecký útvar speciální, v podstatě o útvar špionážní, který byl založen v roce 1965. Létaající personál tvořili vynikající piloti, letovodi, palubní střelci-radiotelegrafisté, byli zde technici řady speciálních odborností a příslušníci štábu i zabezpečujících součástí z dříve zrušených leteckých útvarů. Dá se s pýchou říci, že to byli lidé službě ve vojenském letectvu tehdejší ČSLA naprosto oddaní a všestranně připravení. Zástupcem velitele pro politické věci byl mjr. Karel Novotný. Na letišti mimo náš útvar byl v dané době také dislokován 6. stíhací bombardovací letecký pluk a jeho dva zabezpečující útvary (prapor RTZ a letištní prapor). Na našem letišti se létalo každý den ve dne i v noci.

Okupací naší země vojsky VS 21. srpna 1968 jsme byli zcela nečekaně vrženi do situace, kterou jsme si ani ve snu nedovedli představit. Naši zemi přepadla a najednou okupovala vojska VS. Útvary ČSLA, jejich rozmístění a letiště se staly ihned v prvních hodinách cílem eliminace jakýchkoliv snah k odporu. Tak tomu bylo i v Přerově. Naše kasárna byla obklíčena tanky a obrněnými transportéry. Všechny hlavně kanonů a kulometů mířily na budovu štábu a jednotlivé součásti útvaru. Dříve, než k tomu došlo, jsme se rozhodli nechat na nádvoří kasáren nastoupit celý útvar k provedení nové vojenské přísahy, jejíž text byl upraven. Vzletovou a přistávací dráhu letiště jsme zablokovali rozmístěním nepojízdné automobilní techniky a vedlejší travnatý pás byl uprostřed vyoran hlubokou rýhou, což neumožnilo od samého počátku využít toto letiště k přistávání dopravních letadel s vojsky nebo bojovou technikou. Okupanti proto mohli využívat letiště jen v Praze - Ruzyni a v Brně.

Od ranních hodin 21.8.1968 bylo naše letiště v Přerově trvale blokováno střežem ze vzduchu stíhacími letouny vojenského letectva VS startujících z letišť v Polsku a Maďarsku, s cílem zabránit případným vzletům našich

letounů. Silami a prostředky útvarů jsme vstupovali do radiových sítí velení okupačního letectva za účelem rušení těchto frekvencí. Vlastní letiště bylo obsazeno tankovým útvarem Sovětské armády v ranních hodinách 23.8. Příslušníci strážní služby byli brutálním způsobem odzbrojeni, zbraně jim odebrány, dispečer a příslušníci povětrnostní služby, konající službu na stanovišti řízení letového provozu, byli taky hrubým způsobem pod namířenými samopaly, přinuceni okamžitě opustit svá pracoviště.

Tady je třeba znovu ocenit rozhodnost a postoje velitele našeho útvaru pplk. Ing. Milana Svobody, který i v těch nejkritičtějších situacích udržel u útvaru vysokou kázeň a nedošlo k žádnému, natolik vážnému konfliktu s okupačními vojsky, který by si mohl vyžádat i oběti na lidských životech. Velitel útvaru Sovětské armády (podplukovník - tankista s pistolí v otevřeném pouzdře na opasku před sebou, nevyspalý, unavený, určitě i hladový a s očima plnými zloby a nenávisti vůči nám) s ozbrojeným doprovodem (nadporučík se samopalem, s hlavní mířenou v ponosu sice směrem k podlaze, ale s prstem u kohoutku, stačilo jen zamířit proti nám a stisknout), se dostavili na štáb našeho útvaru k jeho veliteli a ke mně jako náčelníkovi štábu útvaru, se sdělením, že plní internacionální pomoc našemu lidu proti kontrarevoluci. A my proti nim stáli zcela beze zbraně.

Zástupce pro politické věci raději zůstal sedět v kanceláři. To se mu potom v období normalizace přičetlo „k dobru“. Jimi nabízenou a podávanou ruku jsme odmítli. Přímo do očí jsme je nazvali okupanty. Odešli s nepořízenou. Platilo heslo „ani vodu okupantům“. Byli jsme vlastenci. Přisahali jsme, že za obranu své vlasti položíme i své životy. Bohužel rozkazy k tomu jsme nedostali. Naopak jsme dostali rozkazy neklást okupantům žádný odpor a zbraně uzamknout a zapečetit. Kanony a kulometry okupantů byly namířeny stále stejným směrem. To trvalo několik dnů. Naše letiště bylo v celém prostoru po dlouhou dobu obsazeno nevítanými „hosty“. Okupanty naší země zůstali až do svého úplného odchodu v roce 1991.

Veškeré tyto aktivity našeho útvaru proti okupantům, byly v následném období normalizace připočteny jednotlivým vedoucím funkcionářům útvaru, především pak jeho veliteli, a také mě jako náčelníkovi štábu tohoto útvaru. Náš útvar byl prohlášen za kontrarevoluční a v roce 1969 byl zrušen. Někteří příslušníci útvaru byli přemístěni k jiným útvarům, jiní postupně protiprávně propouštěni z armády v letech 1970 a dalších. Velitel útvaru a já jsme byli v roce 1970 postaveni před Vojenský soud s návrhem prokurátora k úplnému odnětí hodností (degradaci), za protisovětské a protisocialistické postoje. Vojenský soud však rozhodl proti nám jen vydáním Usnesení o nápravném opatření a to srážkou z platu po dobu 6 měsíců ve výši 5 %.

29. 6. 1970 (v den mých 38 narozenin) mi bylo zrušeno členství v KSČ a následně jsem byl donucen odejít do zálohy. Rozpadla se mi rodina, otec mé bývalé manželky byl zanícený komunista, pro kterého jsem se stal černou ovčí v rodině a spolu se svým starším synem, bývalým příslušníkem Stb v Šumperku se postarali o to, abych to v dalším životě neměl vůbec jednoduché. Rozvod byl jediné řešení. Ten Stbák, mě i mojí druhou rodinu pronásledoval až do listopadu roku 1989. Syna své druhé manželky jsem stěží dostal do učebního poměru na obráběče kovů, dceru na prodavačku.

Než však došlo ke zrušení našeho útvaru, bylo třeba také pracovat a žít. Vyžadovalo si to jednání s představiteli sovětské armády, která byla mnohdy tak nedůstojná, že je nebudu ani popisovat. Museli jsme prosadit provádění nezbytných prací na letecké a zabezpečovací technice, usilovali jsme o navrácení odcizených zbraní příslušníků strážní služby, o prosazení požadavků na zahájení letového výcviku k udržení rozlétanosti osádek letounů. To vše se v počátečním období pobytu vojsk VS na našem území konalo v podmínkách, kdy jsme nevěděli, co bude zítra a co si okupanti zase vynutí.

Můj další život byl poznamenán uváděnými skutečnostmi. I v občanském životě jsem nesl to Kainovo znamení a neminul mě osud poznat práci u obchodní organizace, na vrátnicích, ve skladech a v kotelnách. Teprve mé druhé, spokojené manželství mi dalo další vzpruhu do života. Bohužel i moji druhou manželku stihl osud propuštění ze zaměstnání na Městském národním výboru v Olomouci, kde pracovala, jako stavební technička. Potom pracovala v Moravských železárnách v Olomouci-Řepčíně, kde pro ženu v nedůstojném a prašném prostředí, čistila fitinky a byla osočována, že je manželkou oficíra „vyhozeného“ z armády. Nesla to však velice statečně, nikdy si na nic nestěžovala a stála po mém boku až do posledního okamžiku svého života. Nikdy nešla dříve spát a čekala na mě, dokud jsem se nevrátil z nočního létání. Všechny útrapy a starost o rodinu v takové situaci, se odrazily na jejím zdraví. Tři roky mi umírala před očima a nebylo jí pomoci. 6. 7. 2012 mě navždy opustila. Do posledního okamžiku jejího života, jsem jí držel za ruku. Čím více se mi vzdaluje do minulosti, tím více mi chybí. Taková to byla statečná žena. Co komu udělala?

Co říci závěrem? Nerad mluvím o sobě, nerad se vracím k věcem minulým. Vždy jsem se snažil pomáhat jiným, službě v armádě jsem obětoval svá nejlepší léta, plnil povinnosti v zastávané funkci dle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Nezastával jsem žádnou stranickou funkci. Služba u vojenského letectva byla pro mě naplněním mých snů z dětství, prožitého na Českomoravské vysočině. Prožil jsem chudé, ale krásné dětství dítěte chudých rodičů. Vyučil jsem se brusičem skla a touha stát se

letcem – pilotem, sloužit u vojenského letectva, mě přivedla do Školy leteckého dorostu a leteckého učiliště. V roce 1963 jsem ukončil studium Vojenské akademie v Brně, fakultu letectva a PVO (protivzdušná obrana) s titulem Ing. Taková to byla má vojenská kariéra. Při pohledu zpět se nemusím za své postoje a práci stydět.

V roce 1991 jsem byl dle zákona č. 87/91 Sb. O mimosoudních rehabilitacích rehabilitován a povýšen do hodnosti plukovníka. Až do současné doby i ve svých skoro 86 letech aktivně působím ve Sdružení vojenská obroda, později Vojenském sdružení rehabilitovaných, nyní ve Vojenském spolku rehabilitovaných AČR. Od roku 1994 do roku 2002 jsem byl celorepublikovým tajemníkem VSR. Za svoji poctivou práci jsem obdržel celkem 13 vyznamenání (medailí a řádů). Předsevzal jsem si aktivně pomáhat všem těm, kteří byli po roce 1948 a po roce 1968 z armády protiprávně pro své vlastenecké postoje propuštěni. Jako aktivní člen Svazu letců ČR, pak především bývalých letců, příslušníků RAF. Mnozí z nich za naší svobodu v bitvě o Velkou Britanii položili i své životy.

Naše společnost si v tomto roce připomene 100. výročí vzniku samostatného státu Čechů a Slováků - Československé republiky. Mimo toho i 50. výročí okupace naší země vojsky VS. 21. srpen 1968 a následná normalizace tolik poznamenala osudy těch z nás, bývalých příslušníků ČSLA a jejich rodin, kteří jsme jí odsoudili a za tyto postoje jsme byli z armády protiprávně propuštěni a v dalším občanském životě pronásledováni, stále pod dohledem Stb, i když jsme mohli vykonávat jen méně placené a podřadné dělnické profese. Naše děti nemohli studovat na středních, natož na vysokých školách.

Vojenský spolek rehabilitovaných AČR již od roku 1991 usiluje o přijetí zákona na naše odškodnění. Bohužel přes veškeré naše úsilí se to doposud nepodařilo. Na tvorbě tohoto návrhu zákona jsem se osobně taky podílel. V pořadí již čtvrtý pokus o přijetí tohoto zákona v PS PČR, byl v minulém roce (22. 2. 2017) poslanci PČR zamítnut s nenapadnutelným zdůvodněním, **„že minulým totalitním režimem nebyli postiženi jen někteří vojáci, ale i jiné skupiny občanů, a protože nemohou být odškodněni všichni, tak nebude odškodněn nikdo.** Zákon navrhoval příspěvek ke starobnímu důchodu ve výši 1.500 Kč pro rehabilitovaného a 750 Kč pro vdovy po již zemřelých, které nesly na svých bedrech ten nezáviděníhodný úděl, že byly manželkami vojáků, kteří nezklamali. Mnohé se již těšili, že ke svým nízkým vdovským důchodům dostanou přidáno těch 750 Kč. Bohužel nedostanou. Tak se naše společnost „naši politici“ zachovali vůči nám. Je nás již jen několik set s průměrným věkem 85 let.

Třeba za 50 let budou historici zkoumat, kdo to byli ti rehabilitovaní vojáci, kteří nezklamali.

Společnost, která si neváží svých hrdinů, je bude postrádat, až je bude nejvíce potřebovat. Vojáci, kdyby dostali rozkazy bránit svoji vlast, by byli prvními padlými. Nebyli jsme hrdinové. „Byli jsme vlastenci.“

V Olomouci 24. 1. 2018

Ing. Antonín Suchý plk. let. v. v.

foto: muzeum-bilina.netstranky.cz
foto: Národní muzeum

František Bukvaj

Bláznivé jaro

Je slunce bázlivé a málo ještě hřeje
a zima spoléhá se ještě na závěje,
co v polích pod mezí se v dálce bělají,
jak zimy strážcové rozběhlí po kraji.

Osení zdvíhá se, tvář slunci nastavuje,
i tráva ulehlá se znovu napřimuje
a sněhy ve stínu se chvějí před ránem,
zase jich ubyde s každickým jarním dnem.

A pole hnědne již, co včera ještě byla
pod sněhu příkrovem čistá a bílá,
před písni skřivana pak zima odletí,
na jívý rozkvetlé včelí roj přiletí.

KANALIZACE A ČISTÍRNA ODPADNÍCH VOD V NAŠÍ OBCI

Mezi nejaktuálnější témata v dnešní době patří ochrana vodních zdrojů a hospodaření s vodou. Ve vztahu k životnímu prostředí je z vodního hospodářství velmi důležitým odvětvím čištění odpadních vod, jejichž producentem je každý z nás. Zákon stanovuje, že ten kdo vypouští odpadní vody, je povinen zajišťovat jejich likvidaci. Naši občané tuto povinnost plní na základě uzavřené smlouvy o dodávce vody a odvádění odpadních vod s obcí, která je provozovatelem a provádí čištění předepsaným způsobem.

Současný stav v obci

V naší obci v současné době provozujeme jednotný gravitační systém odkanalizování. Splaškové odpadní vody jsou po předčištění v tříkomorových septicích zaústěny kanalizací do otevřeného příkopu a odtud do biologického rybníka. Vyčištěné odpadní vody jsou bezejmenným potokem odváděny dále do řeky Jihlavy. Tento systém funguje téměř v celé obci.

V horní části obce směrem na Čeřínek v nově zastavěné lokalitě je již vybudována oddílná kanalizace. Splaškové odpadní vody jsou po předčištění v septicích zaústěny do stávající kanalizace a srážkové vody jsou napojeny do dešťové kanalizace.

V lokalitě nových rodinných domů, směrem na Klepák jsou odpadní vody čištěny v malé biologické čistírně odpadních vod a odpad z ní je zaústěn do otevřeného příkopu – bezejmenného levostranného přítoku a dále do řeky Jihlavy.

V místní části Kostelecký dvůr a Čeřínek jsou odpadní vody zachycovány v jímkách na vyvážení.

Každý provozovatel kanalizační sítě musí mít vodoprávním úřadem vydané:

- **„Povolení k vypouštění odpadních vod“**, ve kterém je stanovena kvalita, množství a způsob měření množství vypouštěných odpadních vod. Naše obec má vydané povolení pro biologický rybník a čistírnu odpadních vod pro 13 RD.

Kvalita a množství vypouštěných odpadních vod je stanovena limity znečištění jednotlivých ukazatelů, které nesmí provozovatel překročit. Její dodržování se zjišťuje v pravidelných čtvrtletních intervalech odběrem vzorků na přítoku i na výpusti. Mezi základní ukazatele patří CHSK, BSK₅, NL, N_{celk.}, P_{celk.}

Množství vypouštěných odpadních vod se stanovuje jednorázovým měřením pomocí přenosného průtokoměru.

- **„Kanalizační řád stokové sítě“** , který stanovuje podmínky, za nichž se producentům odpadních vod povoluje vypouštět do kanalizace odpadních vod z určeného místa, v určitém množství a v určité koncentraci znečištění v souladu s vodohospodářskými právními normami.

Povolení k vypouštění odpadních vod je vydáváno za určitých podmínek a na stanovené časové období. Jednou ze stanovených podmínek pro naši obec bylo vyřešení řádného čištění odváděných odpadních vod a určení místa pro odběr jakosti a měření objemu vypouštěných odpadních vod z biologického rybníka. Původním záměrem obce bylo zachování stávajícího čištění pomocí biologického rybníka s tím, že bude splněna podmínka, aby biologický rybník nebyl protékán vodotečí. V plánu bylo nově vybudovat kanalizační stoku od výusti pod obcí do biologického rybníka v délce cca 1 km, která by odváděla veškerou vyprodukovanou odpadní vodu z obce, a tím by se zamezilo ředění odpadních vod. Tato varianta se jevila jako ekonomicky nejvýhodnější a po určitou dobu by nejméně zatěžovala náklady na provoz a výši ceny stočného. Během příprav projektové dokumentace přibývalo požadavků a to především na intenzifikaci stávajícího biologického rybníka, což by znamenalo provést přeložku stávajícího vedení VN-22 kV do zemního kabelu, zhotovit přípojku VN-22kV, stavební a elektrotechnologickou instalaci, oplocení pozemku, zbudovat přístupové komunikace, zpevněné plochy a provozní objekt. Doplnit lapák šterku, žlab mechanického předčištění, měrný objekt, provzdušnění biologického rybníka, hrubé a jemné předčištění a další. Vznikla by čistírna odpadních vod bez obestavění s minimálním cenovým rozdílem oproti vybudování nové čistírny odpadních vod.

Z tohoto důvodu jsme se rozhodli pro změnu odkanalizování z jednotné kanalizace na oddílnou s výstavbou čistírny odpadních vod a splnění všech požadavků, které po provozovateli požaduje současná legislativa.

Vzhledem k tomu, že forma odkanalizování je řešena i v územním plánu obce, ve kterém jsme doposud měli uvedenou jednotnou kanalizaci, nebyl vydán souhlas k realizaci této akce a nemohli jsme tudíž zahájit řízení pro vydání územního rozhodnutí kvůli odlišnosti koncepce v územním plánu. Přesto, že tato změna byla již zanesena v systému PRVKUK (Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Kraje Vysočina). Následovalo tedy vyřízení změny č. 2A územního plánu, kde byla

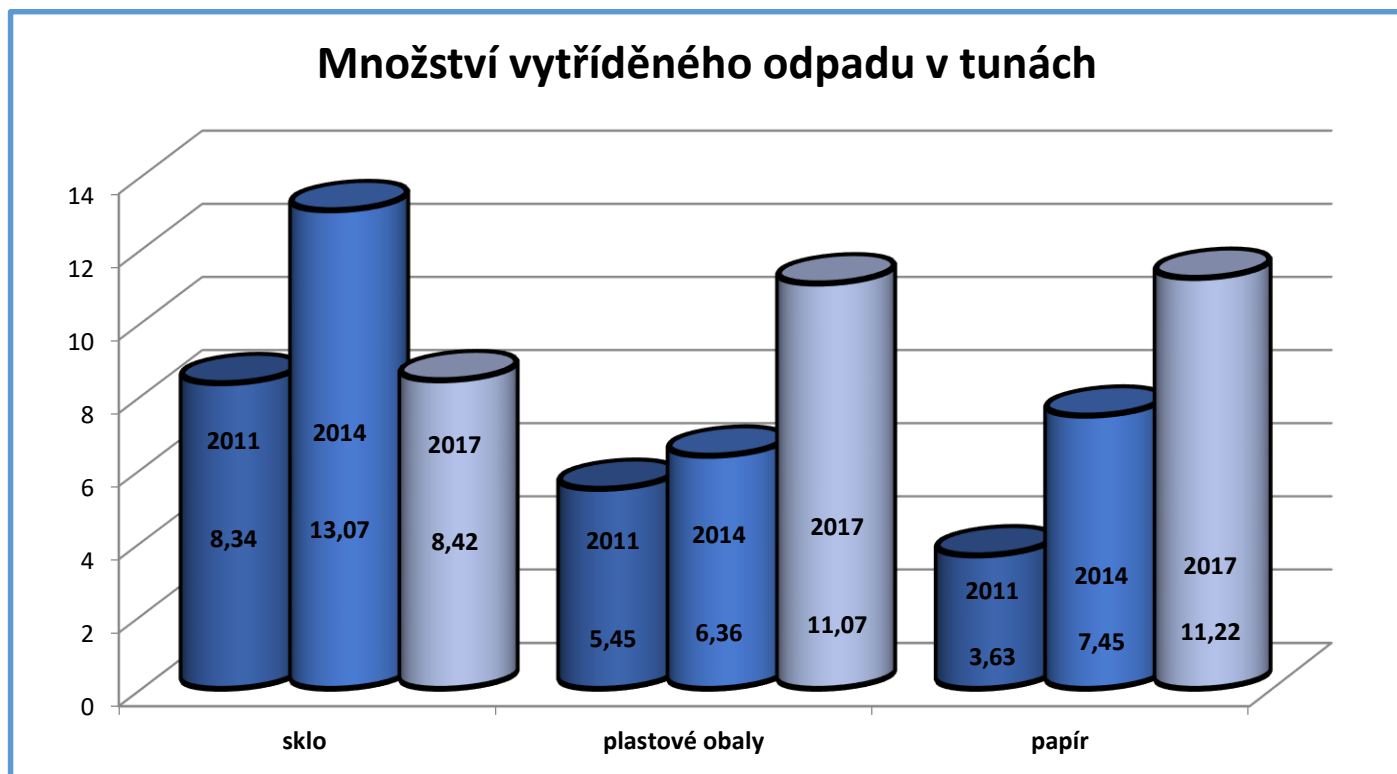
změněna jednotná kanalizace na kanalizaci oddílnou s čistírnou odpadních vod. Nyní tedy můžeme požádat o vydání územního rozhodnutí, následně připravit projektovou dokumentaci pro stavební řízení a podat žádost o vydání stavebního povolení.

Vybudování kanalizace a čistírny odpadních vod je velkým zásahem do života všech občanů, ale především je to obrovská finanční zátěž. Realizace tohoto projektu by naši obec stála desítky milionů korun, a proto bez dotace nelze výstavbu uskutečnit. Pokud se nám podaří po získání všech potřebných povolení dosáhnout na dotační titul a získat potřebné finanční prostředky, bude vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele stavby. Následovat bude samotná realizace, o jejímž započetí a průběhu Vás budeme informovat. V případě jakýchkoliv dotazů se můžete obrátit na obecní úřad.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ OBCE CEJLE

Přehled o vytríděném odpadu za roky 2011, 2014 a 2017 v obci Cejle, za jejichž vytrídění nám firma EKO-KOM posílá finanční odměny a snižujeme tak množství komunálního odpadu. Dle uvedených údajů můžeme vidět, jak se v obci zlepšuje přístup občanů ke třídění jednotlivých komodit.

V roce **2011** jsme za vytríděný odpad dostali **55 982 Kč**, v roce **2014** - **69 818 Kč** a v roce **2017** - **104 266 Kč**.

Od května letošního roku každý objekt v obci sloužící k bydlení dostane od obce nádobu na vytríděný plast o objemu 120 l. Tyto popelnice budou sváženy prozatím jednou za 14 dní. Měsíc květen – prosinec 2018 budou zkušební dobou pro vyhodnocení efektivity tohoto systému třídění.

Opět prosíme občany, aby nepřipravovali nádoby na komunální odpad ke svozu v případě, že nejsou zcela naplněné. V případě, že tak činíte, prodražujete náklady na svoz komunálního odpadu i sami sobě.

Tentokrát jsme se v rubrice Osobnosti obce Cejle ptali cejleckého rodáka, ševce, vášnivého fotbalisty, hokejisty, cyklisty, milujícího dědečka a manžela Františka Zlatušky.

Frantíka všichni dobře známe hlavně pro jeho osobitý a nenapodobitelný humor. Takže i když vám vynadá, víte, že to tak ve skutečnosti nemyslí. Proto i následující rozhovor berte trochu s rezervou... ☺

Frantí, prozrad' nám, jak dlouho děláš ševcovinu?

V 15 letech jsem šel do Liberce do učení, a pak jsem nastoupil do Snahy na výrobu nových bot. Po revoluci jsem se osamostatnil a se spolupracovníkem Noskem jsme si otevřeli vlastní krámk. Kolega šel před asi deseti lety do důchodu, tak jsem zůstal už sám.

Kdyby jsi měl říct, co tě na ševcovině baví. Co by to bylo?

Nic. Ale kdybych si měl vybrat, pak by to byl především kontakt s lidmi. Rád si popovídám, hlavně tedy se seniory. Ti mají nejvíc času.

Ševcovina je řemeslo, které provozuješ už více jak 40 let. Musíš se i teď učit něco nového?

Je to řemeslo jako každé jiné. Člověk musí neustále pracovat. Jinak to nejde. Samozřejmě jsou pořád nové materiály, lepidla a i postupy. Stále je se co učit. Dřív se všechno ručně vyrábělo. Dneska už to tak není, všechno se lepí a je strojové šití.

Co je tedy lepší?

Dnešní materiály by vůbec nešly skolíčkovat. To bylo možné jen s kůží. Dneska je všechno gumové anebo z umělé hmoty. Dříve byly boty kvalitnější.

Pořád mají lidi zájem spravovat boty?

Ty kvalitnější ano, ale boty od Vietnamců za opravu nestojí. Oprava by pak vyšla pomalu draž než nová bota. Nejčastěji opravuji ženám podpatky.

Když ses učil. Musel jsi umět vyrobit botu?

Jasně. Na závěrečnou zkoušku bylo nutné umět vyrobit boty. Tenkrát jsem vytvořil dvakrát ručně šité a celé kožené boty.

Šiješ dnes nějaké boty?

Na to už nemám stroje. Občas udělám pantofle. Na nich nic není. Ty jsou hned.

Je nějaký žargon, který používají pouze ševci, a kterému by obyčejný člověk neporozuměl?

Knejp je ševcovský nůž, který se používá k řezání podrážek a gumy. V nějaké pohádce bylo, že knejp je ostřejší než rytířská dýka. Musí být ostrý, aby se švec nenadřel. A pak mě napadá šídlo. Tím se propíchává kůže při ručním šití.

Během své praxe jsi jistě zažil řadu zážitků. Je nějaký, který ti utkvěl v hlavě?

Jednou ke mně přišla paní s botou, že by k ní chtěla udělat druhou. Jednu si totiž dala sušit na kamna a ona jí shořela. Byly to taneční boty. To už bude 30 let. Byla jako Popelka. Neudělali jsme jí tu druhou. K výrobě stejné boty člověk potřebuje spoustu věcí jako jsou stejný materiál či stejné kopyto. Byla smutná, ale pak přišla, že si nakonec koupila nové.

Proč sis vybral právě ševcovinu?

Starý Bohouš Jelínek dělal ve Snaze, stejně jako švec Pepík Zemanů a s mým tátou chodili do hospody. Tak nějak u piva přišli na to, že bych se měl také vyučit ševcem. Když jsem byl ještě jinoch, býval jsem často nemocný. Takže maminka říkala, pěkně budeš v teple u ševců sedět. Tak jsem šel.

Nechtěl jsi dělat něco jiného?

Chtěl jsem jít ve šlépějích bratra Pepíka a jít se vyučit zedníkem, ale táta říkal, že jsem pořád nemocný, tak jsem šel na ševce. No, měl jsem neustále nějaké angíny a chřipky. Byl jsem chcípák. No, vejškrabek. ☺ Nejmladší, tak co chceš.

Ve svém volném čase hraješ hokej. Jak dlouho?

Hokej hraju od té doby, kdy jsem se naučil bruslit. Mohlo mi být asi deset let. Na našem rybníku mě to učil starší bratr a kamarádi. Takže jsem hokej hrál tady v obci, a pak také za učiliště v Liberci. Vždycky jsem hrál v útoku, ale teď už hraju... všude. Jsem takový univerzál. Zaskakuji, tam, kde je potřeba. Ale už mi to tak nejde jako dřív.

Jaký je to pocit, když vstřelíš gól?

Já nevím, moc jich nedávám. Letos vůbec žádný. Když si ale vybavím... je to samozřejmě pěkný pocit. O to víc, když je to nějaký vítězný, který rozhodne zápas. Člověk pak zažívá nebývalou euforii.

Něco takového se potom musí rádně zapít...

Přirozeně. Vítězství se vždycky zapíjí a prohra se musí probrat v klidu u piva. ☺ Hraju tady za cejlecké hokejisty, kteří sháněli lidi na hokej, aby jich měli dost. V hospodě mě ukecali. Ani pivo mi ale nezaplatili. ☺ Jmenujeme se **HC Bícy**.

S jakým číslem hraješ?

Se čtyřkou.

Má pro tebe toto číslo nějaký hlubší význam?

Možná jen to, že jsem měl čtyřku už na fotbale. Takže mě provází celým životem. Prostě na mě zbyla... Syn Honza ji má taky. Ten hraje hokej za Třeštice.

Všichni víme, že jsi hrál fotbal. Vzpomeneš si, kdy jsi s ním začal?

Aktivně to bylo po vojně, to mi bylo asi 20 let. Fotbal hrál už můj tatka a strejda z Prahy. Já začal hrát asi proto, že ho mám v krvi. Celý život jsem hrál na postu levého obránce. Až teď ke stáru, když jsem se blížil k 60, tak jsem šel do útoku. Pak už jsem pomalu přestal hrát a raději už se držím lajny jako pomezní a mávám. A také jsem stálým fanouškem TJ Cejle a člen výboru. ☺

Co tě baví dneska kromě hokeje, fotbalu a ševcoviny?

Už nic. Jen ležet na gauči a spát. S mojí Haničkou jezdíme v létě na kolech, tak to se mi líbí. Také moje Tereza (traktůrek na fotografii) patří do naší rodiny a náležitě se o ní starám. Kromě toho máme dvě krásná vnoučata. Nesmím zapomenout na historii. Rád se dívám na historické dokumenty. Hodně si z nich pamatuji.

Prozrad' nám, čím tě dějiny učarovali?

Je to tím, že člověk ví, co se dřív dělo, jak se tenkrát měli a jak se máme teď. Člověk, čím víc stárne, vidí, jak jde všechno dopředu. Když jsem byl malý, nebyly žádné mobily. Na televizi jsme se chodili dívat k sousedům. Tehdy jezdily po vsi všeho všudy dvě auta.

Bylo to lepší?

Jasně. Bez mobilů mě nikdo nenašel. Nikdo mě neotravoval o rozhovory. ☺

Frantíku, děkujeme ti za rozhovor. Vážíme si toho, že tu s námi v Cejli bydlíš, a přejeme ti hodně zdraví, lásky a štěstí.

Předjaří v naší cejlecké škole

Druhé pololetí školního roku 2017/2018 sice začalo oblíbeným lyžařským výcvikem, kde se školáci a naši budoucí prvňáci seznamovali a zdokonalovali v pobytu na sněhu, ale museli jsme také řešit nepříjemnosti v podobě vysoké nemocnosti dětí. Angína postihla mnoho dětí v mateřské škole a postupně zasáhla i základní školu. Ačkoliv děláme maximum pro zabránění šíření infekcí (dezinfekce podlah, sociálního zařízení, pomůcek, časté větrání, odmítání přijímat nakažené a nedoléčené děti do MŠ z důvodu ochrany ostatních), stále jsme mezi dětmi nákazu zcela nevymýtili. Proto prosím rodiče, již při prvních příznacích onemocnění bezodkladně navštivte lékaře. Pomůžete nejen svému dítěti poprat se dříve s nemocí, ale také zabráníte jejímu šíření mezi ostatní.

Ale toto bylo jen jedno z mála trápení, především jsme si užívali společného pobytu ve škole a získávání nových poznatků.

Nad rámec výuky se děti a žáci zapojili do našeho karnevalu. Tentokrát byl zaměřen tematicky na profese. Proto se nám ve škole sešli farmáři, lékaři, veterináři a další zajímavé masky. Navíc bylo dále možno využít téma karnevalu pro další pedagogické aktivity s dětmi.

Školáci si opět zkusili projektové vyučování. V týmech plnili úkoly věnované probíhající zimní olympiádě. Video výstupy můžou zájemci najít na našich internetových stránkách.

Naši nejstarší žáci opět zavítali na jihlavské Dětské dopravní hřiště,

kde se teoreticky připravovali na silniční provoz. Poslední cesta na dopravní hřiště proběhne v květnu, kdy žáci získané znalosti uplatní v praxi při jízdě na kolech.

Naše škola je unikátní v budování vztahů mezi pedagogy a žáky, které na

velké škole nejsou možné. I díky tomu jsou u nás děti tak spokojené a mnohému se naučí. Toto se odrazilo při oslavě MDŽ, kdy žáci vyrobili všem přítomným ženám speciální dárečky.

Začátek jara je za námi, nyní se však pilně připravujeme na další aktivity. V květnu nás čekají zajímavé události. Žáci základní školy pojedou do Národního divadla Brno na dětskou operu Kocour v botách. Také nás zájemci budou moci vidět při vystoupení ke Dni matek. Budeme mít své zastoupení na Soutěži mladých zdravotníků v Jihlavě a Olympiádě v Třebíči.

Začátkem května – konkrétně 3. 5. 2018 od 15 do 17h – proběhne zápis do mateřské školy. K zápisu se mohou dostavit jen děti starší 2 let. Děti budou přijímány do dosažení kapacity naší MŠ. S sebou si rodiče k zápisu donesou: Rodný list dítěte, svůj občanský průkaz, přihlášku do MŠ (lze stáhnout na našich stránkách nebo osobně vyzvednout), kde je nutné potvrzení pediatra o proočkovanosti dítěte. Bez potvrzení od pediatra o provedených povinných očkováních či o nemožnosti je provést ze zdravotních důvodů (nikoliv z rozhodnutí rodiče) není možné dítě přijmout. Dále by dítě, které bude nastupovat do školky, mělo zvládat základní úkony, o kterých si více přečtete v příspěvku vedoucí učitelky MŠ G. Novákové. Na závěr chci velmi poděkovat našemu zřizovateli – Obci Cejle – za podporu, kterou nám v uplynulém období poskytla. České školství je dlouhodobě podfinancované, což vede k úpadku malých škol. Naštěstí Cejle je jednou z obcí, která ví, že kvalitní škola je základ občanské vybavenosti. Díky podpoře ze strany zastupitelstva se nám daří zvyšovat efektivitu vzdělávacího procesu. Kvalita naší školy nejenže dosahuje úrovně velkých škol, ale v mnohém je přesahuje. Věřím, že podpora ze strany zřizovatele bude i nadále, což zajistí krásnou školu, která naše děti připraví do života.

Mgr. Ing. Marta Kozdas, ředitelka školy

Z mateřské školy

Aktuální program v MŠ Cejle je inspirován příchodem jara. Rozvíjí zájem dětí o dění v přírodě, podporuje získávání vědomostí a dovedností, učí děti těšit se a prožívat radost. Naučit se vnímat řád světa a jeho přirozené změny, vyjadřovat své prožitky pomocí

tvůrčivých činností. Děti zvládají různorodé aktivity motivované obdobím předjaří a jara. Objevují krásy probouzející se přírody z dlouhého zimního spánku, pestrobarevnost jara, zvyky a obyčeje.

Také nás těší, že se díky pěknému počasí prodlužuje pobyt venku a tím také procházky a pohybové aktivity, které navazují na již probíhající v MŠ.

Příprava předškoláků je u nás v MŠ v plném proudu. V MŠ Cejle u dětí rozvíjíme:

- posílení jazykových a komunikativních kompetencí dětí
- zdokonalení pravolevé a prostorové orientace
- zdokonalení sluchového vnímání (sluchová analýza, syntéza, diferenciací)
- chápání časových vztahů
- procvičení rozlišování barev
- prohloubení schopnosti koncentrace, pozornosti a paměti
- procvičení zrakově pohybové koordinace
- zdokonalení úchopu psací potřeby a uvolnění svalstva ruky

Pomalu, ale jistě se nám blíží zápis do MŠ, proto bych i touto formou ráda informovala rodiče našich budoucích školčátek o tom, co základního a pro přijetí zásadního, by děti měly před vstupem do MŠ umět a zvládat:

- Alespoň částečně se svlékat a oblékat. Na procházku se chodí každý den, je tedy nutné, aby dítě umělo alespoň základy

samo.

- Sedět po dobu jídla u stolečku na svém místě, umět samo používat lžičku a pít z hrnečku nebo ze skleničky.
- Používat toaletu.
- Setrvat s činností 5 až 10 minut, mít základy výchovy, pokud možno být poslušné, nesmí úmyslně ubližovat, ničit hračky. Musí umět reagovat na pokyny.
- Chodit po schodech s přidržováním se zábradlí.
- Snažit se uklízet hračky. Dítě by mělo znát alespoň trochu pojem uklidit si pokojíček.
- Být zvyklé na to, že maminka se vzdálí a zase se vrátí.
- Reagovat na pokyn - přijít, podat, počkat, sednout si
- I malé dítě musí mít nějakou autoritu a mít respekt k dospělému člověku. Je více než nutné, aby dítě bylo poslušné, aby při procházce při pokynu stůj vědělo, co to znamená atd. Nelze, aby bylo ve třídě 28 dětí a nikdo nechápal, co se po něm chce.
- Pozdravit, požádat a poděkovat.

Bc. Gabriela Nováková, vedoucí učitelka MŠ

Adaptace dítěte na mateřskou školu

Jedním z klíčových momentů při práci s dětmi raného věku sledávám ve spolupráci s rodinou a následné adaptaci v rámci kolektivu dětí v mateřské škole.

Rodina a školka musí být dostatečně propojeny. Velký důraz klademe na budování vzájemné důvěry mezi oběma stranami. Neopomíjeme fakt, že spolupráce rodičů se školkou je vlastně jejich prvotní kámen spolupráce se vzdělávacími institucemi.

Rodiče by měli dítě na budoucí pobyt v mateřské škole včas připravovat. Dítě, které nastupuje do mateřské školky, by již mělo:

- mít zkušenost s odloučením od rodičů,

- umět se zapojovat do kolektivu dětí / lze postupně nacvičit například při hře s jinými dětmi na pískovišti/
- být schopné sebeobsluhy

K bezproblémové adaptaci při nástupu do mateřské školy rodiče mohou přispět i tím, že si s dítětem budou o školce povídat, budou dodržovat pravidelný režim dne a pravidelnost docházky.

Loučení s rodičem by mělo probíhat v klidu a s úsměvem. Nikoliv s lítostí, že rodič dítě ve školce zanechává. Velký důraz by měl být kladen i na dodržování slibů a mluvení pravdy.

Pozitivní atmosféra na obou stranách přispívá k vzájemné pohodě.

Nezapomínejme, že komunikace je jedním z nejvýznamnějších mostů či bariér mezi lidmi.

Mgr. Drahoslava Dolejší, učitelka MŠ

Pokroky našich prvňáčků

Začíná nám jaro a stejně jako příroda tak i naši prvňáci rostou a zrají. Všichni se už naučili číst, používají správnou intonaci na konci věty a velkou radost prožívají i při psaní do písanky.

Matematika jim nečiní problémy. V prvouce sledují, jak se příroda kolem nich mění. Jsou velmi pečliví, zvědaví a s velkou chutí objevují nové poznatky. Tak jako jarní příroda i oni přinášejí nám pedagogům radost.

Nejen prvňáci vnímají jaro. V hodinách výtvarné výchovy jsme si všichni vyzkoušeli dvě různé techniky malování vajec a v hodinách pracovních činností se chystáme ven na náš školní pozemek, který musíme připravit na setí mrkve, hrachu... a sázení sazenic.

Také okolí školy bude chtít po zimě uklidit. Jako již tradičně posbíráme polámané větvičky a zameteme chodníky.

Mgr. Lenka Volfová, třídní učitelka ZŠ

Sport, tělovýchova a angličtina ve škole, školní družina

Na přelomu pololetí jsme se zúčastnili již třetího lyžařského výcviku na Křemešníku. Všichni se zdokonalili ve svých lyžařských dovednostech nebo absolvovali své první „krůčky“ na lyžích. Opět s námi jeli i naši předškoláci – naši budoucí prvňáčci, kteří si tak mohli vyzkoušet plnohodnotnou školní činnost se svými budoucími spolužáky. Také jsme započali již tradiční plavecký výcvik. V anglickém jazyce jsme se posunuli zase o kousek dále. Prvňáci si rozšířili zásobu slovíček o oblast školy a v této době se věnujeme ovoci a zelenině. Druháci si pak trénují psanou podobu slov ze zmíněných oblastí. Třetí a čtvrtý ročník si osvojili znalosti nových gramatických jevů, slovíček i frází.

Ve školní družině jsme se, kromě odpočinku a relaxace, věnovali také přípravě na vyučování. Mimo jiné jsme hojně využívali interaktivní tabuli a výukové programy k procvičování angličtiny, matematiky, českého jazyka, ale i prevence specifických poruch učení. Věnovali jsme se také tematicky zaměřeným tvořivým činnostem inspirovaným například dnem matek nebo blížícími se Velikonocemi. V neposlední řadě jsme naši péči věnovali také našim zvířecím miláčkům oblovkám.

Mgr. Martin Dvořák, učitel ZŠ, vychovatel ŠD

Školní kuchyň v „novém kabátu“

Vzhledem k tomu, že se snažíme vařit dětem nejen chutně, ale hlavně zdravě, musíme také počítat s odpovídajícím vybavením školní kuchyně.

K již dříve zakoupenému konvektomatu, který umožňuje tepelnou přípravu pokrmů pomocí horkého vzduchu a páry, také zároveň šetří čas a náklady při přípravě pokrmů a plně nahradí klasickou troubu,

gril, kotel, fritézu atd. se později pořídila i nová škrabka na brambory a kořenovou zeleninu. V letošním roce přibýlo do školní kuchyně další nepostradatelné vybavení a nahradilo již to zastaralé a to kombinovaná lednice, pultový mrazák a příruční multifunkční robot.

Jsme přesvědčeni, že kvalitní vybavení kuchyně přispívá k tomu, že naše děti mají chutnou a zdravou stravu, která je připravována podle všech hygienických a nutričních předpisů, a mohou se stravovat i v naší nově a moderně zařízené školní jídelně.

Poděkování samozřejmě patří naší paní ředitelce a obci, která tento projekt finančně podpořila.

Eva Karagiozi, vedoucí školní jídelny

Výtvarné činnosti

Děti v MŠ se výtvarným a tvůrčím aktivitám věnují nejčastěji během hlavní dopolední činnosti. Při vytváření využíváme různé materiály a různé techniky, čímž děti rozvíjí nejen svoji jemnou motoriku, ale i fantazii a představivost. V současné době se věnujeme vytváření výrobků s jarními motivy. S dětmi si vyprávíme o Velikonocích a děti si zkouší různé způsoby zdobení kraslic (např. pomocí papíru, barev, laků na nehty, atp.). Děti v MŠ velice rády tvoří a ze všeho, co vytvoří, mají velkou radost.

Žáci, děti a zaměstnanci Základní školy a mateřské školy Cejle, příspěvkové organizace přejí čtenářům zpravodaje příjemně prožité jarní měsíce.

Zápis do MŠ Cejle proběhne ve čtvrtek **3. května 2018**
od 15:00 do 17:00 v ředitelně.

S sebou si zákonní zástupci přinesou:

- Rodný list dítěte
- Svůj občanský průkaz
- Vyplněnou přihlášku spolu s doporučením pediatra dítěte k nástupu do MŠ (nutnost očkování se nevztahuje na děti plnící ve školním roce 2018/2019 povinnou předškolní docházku)

Kritéria upravující přijímání dětí do MŠ Cejle jsou uvedeny na stránkách školy - <http://zsams.cejle.cz>

Děti by měly před vstupem do MŠ umět a zvládat:

- Alespoň částečně se svlékat a oblékat. Na procházku se chodí každý den, je tedy nutné, aby dítě umělo alespoň základy samo.
- Sedět po dobu jídla u stolečku na svém místě, umět samo používat lžici a pít z hrnečku nebo ze skleničky.
- Používat toaletu (dítě nemá pleny, ani na spaní!).
- Setrvat s činností 5 až 10 minut, mít základy výchovy, pokud možno být poslušné, nesmí úmyslně ubližovat, ničit hračky. Musí umět reagovat na pokyny.
- Chodit po schodech s přidržováním se zábradlí.
- Snažit se uklízet hračky. Dítě by mělo znát alespoň trochu pojem uklidit si pokojíček.
- Být zvyklé na to, že maminka se vzdálí a zase se vrátí.
- Reagovat na pokyn - přijít, podat, počkat, sednout si.
- Pozdravit, požádat a poděkovat.

Pampeliška-Smetanka lékařská

(*Taraxacum officinale*)

Tuto rostlinku znají snad úplně všichni. Většina zahrádkářů s ní usilovně bojuje, ale my se na ni podíváme jinak. V léčitelství je totiž jednou z nejcennějších bylin. Jejímu kořenu se říká „český ženšen“, listy doporučují nejen

Indiáni Čerokíjové používat jako zeleninu denně a květy nám poslouží na krásnou pleť, ale i k výrobě „medu“. Pampeliška roste po celém světě v mírnějších pásech až do výšky 2000 m. V Arábii ji používali už od 11. století do směsí bylin na čištění krve.

Pampeliška se skvěle hodí na jarní čistící kúry jater a ledvin, podporuje metabolismus a tím slouží k detoxikaci organismu a zmírní i jarní únavu. Čistí krev, podporuje trávení, je silně močopudná a umí odbourávat tuky. Takže nám pomůže i při hubnutí! Užívá se při poruchách ledvin, močových cest, žlučníku a jater. Rozpouští žlučové kaménky. U diabetiků snižuje hladinu krevního cukru, pomáhá při kožních chorobách a to jak vnitřně, tak zevně. Mírně povzbuzuje organismus a pomáhá revmatikům. Působí jako prevence osteoporózy a vědci ji stále zkoumají pro potencionální protirakovinné účinky. Pampeliškový sirup, či med pomáhá v zimě proti kašli. Listy obsahují vitamíny C, A, B a betakaroten, křemík, draslík a vápník. Mléko vytékající ze stvolů využijeme k léčení kuřích ok a bradavic. Prostě jen potíráme do vymizení.

To by bylo něco z teorie a jdeme na praktické využití ☺

Čaj (odvar) při ekzémech, chorobách jater, ledvin, jater, sleziny, zažívacích obtížích, pálení žáhy, nechutenství, zácpě.

2 lžičky drobně řezaného sušeného kořene (nebo kořene s listy) na 1 l vody. Necháme přejít varem, pak louhovat, scedíme a pijeme 2-4 šálky denně. Lze kombinovat do směsí s březovým listem, kořenem čekanky, přesličkou, kořenem petržele a celeru, měsíčkem a šalvějí. A tak jako u každé bylinkové kúry je po 3-4 týdnech nutné udělat týdenní přestávku v užívání.

Čaj z pampelišky proti křečovým žilám a jejich vzniku

Po jedné lžici od každé z těchto bylin: pampeliškové listy, řebříček a sléz, zalijeme 1 hrnkem vroucí vody a louhujeme 5 minut, scedíme a pijeme 2-3 šálky denně vždy před jídlem.

Pampeliškový sirup (med)

2 litry pampeliškových květů (cca 200 květů) vypereme, zalijeme 1,5 l vroucí vody a necháme zakryté stát v temnu a chladnu do druhého dne. Kdo chce, může přidat i na kolečka nakrájený pomeranč a citron (opět bez jadérek). Když zapomenete, můžete druhý den přidat jen vymačkanou šťávu. Pak přidáte 1,5 kg cukru a svaříme na sirup asi 20 minut. Pokud chcete med, pak za stálého míchání □ vaříme do požadované hustoty. Tekutinu naplníme do čistých skleniček a uzavřeme. Jinou variantou může být i sirup s karamellem. Cukr necháme roztavit a mírně zhnědnout a pak zalijeme ohřátým výluhem z pampelišek, přidáme citronovou šťávu a necháme provařit.

Pampeliškové víno

1 litr pampeliškových květů spaříme ve 2,5 litrech vody a necháme odstát 24 hodin. Pak vylouhovanou vodu z pampelišek nalijeme do pětilitrové lahve. Mezitím si svaříme 2 litry vody s 1,5 kg třtinového cukru a po vychladnutí smícháme s vodou z pampelišek. Oloupeme

2 citróny a 2 pomeranče, nakrájíme na kolečka a zbavíme jader. Vhodíme do lahve, přidáme 40 g droždí, zazátkujeme kvasnou zátkou a necháme 6 týdnů kvasit. Až pomeranče a citróny klesnou ke dnu, můžeme stáčet víno do lahví.

Pampelišková polévka

Cibuli nakrájíme a podusíme na másle, přidáme hrst pampeliškových listů, zalijeme vodou nebo vývarem, osolíme, opepříme a přivedeme k varu. Když jsou listy rozvařené, můžeme rozmixovat a pak do polévky vlijeme opatrně 12% smetanu, ve které jsme rozmíchali žloutek. Pak ještě povaříme na mírném ohni do zhoustnutí a na talíři zdobíme pampeliškovými květy.

Pampelišková káva

Pro přípravu potřebujeme vykopané, důkladně omyté a pak proschlé kořeny. Kořen nakrájíme na centimetrové kousky a ty pak sušíme v troubě a rovnou je upražíme při teplotě 200st. Celsia. Lze pražit i na pánvi, ale je nutné stále hlídat! Pokud nějaký kousek zčerná, vyhodit! Ve chvíli, kdy je kořen pampelišky suchý a tvrdý, jej umeleme na kávovém mlýnku a kávu připravíme tak, jak jsme zvyklí.

Míchaná vejce s pampeliškou a česnekem medvědí

Na tuku zpěníme cibulku, přidáme 2 hrsti pokrájených čerstvých listů pampelišky a česneku (možné i další plané rostliny-jitrocel, kopřiva)

Osolíme, opepříme, přidáme vejce. Zdobíme sedmikráskami a podáváme s pečivem a salátem z čerstvé zeleniny nebo pickles (kvašená zelenina).

Dobrou chuť!

Zdroje: Bylinky Revue - Edice Zdravé recepty 1,2,3,/2018

Herbář 4,12/02015

Bylinky revue 8/2017, 5/2016

Bylinky pro děti a maminky – Magdaléna Staňková Kröhnová

JAZYKOVÉ OKÉNKO

Zánět průdušek

Bronchitida neboli zánět průdušek má formu akutní a chronickou. Akutní se rozvíjí náhle, například po nachlazení. Projevuje se suchým kašlem a horečkou. Chronická bronchitida vzniká dlouhodobým drážděním dýchacích cest například prachem, tabákovým kouřem nebo znečištěným ovzduším. Tato forma bronchitidy může způsobit poškození plic a průdušek.

V obou případech jde o zánět výstelky dýchacích cest v plicích. Na vzniku toho onemocnění se může podílet přemnožení virů nebo bakterií. To má za následek hromadění hlenů a sekretů způsobujících neustálý kašel. Pokud jsou hleny infikovány, může se tento kašel dále zhoršovat.

Zánět průdušek postihuje všechny věkové skupiny bez omezení – muži, ženy a děti.

Příznaky zánětu průdušek jsou vytrvalý až dusivý kašel, vykašlávání hustého hlenu, bolesti na hrudníku, dušnost, dýchací potíže, bolesti v zádech nebo svalech a zvýšená teplota. Může se vyskytnout i rýma a bolest v krku. Chronická bronchitida se nejčastěji vyskytuje u kuřáků a u lidí pohybujících se v zakouřeném a prašném prostředí.

Akutní forma tohoto onemocnění se léčí tak, že pacient má dodržet klid na lůžku, potlačovat horečku a brát léky, které podporují vykašlávání. Suchý a dusivý kašel se léčí antitusiky. Na noc se u dospělých na zmírnění kašle podávají léky s obsahem kodeinu.

Při bakteriální infekci se podávají antibiotika. U chronické bronchitidy se používají bronchodilatační léky (léky, které rozšiřují dýchací cesty a usnadňují dýchání). Při dechové nedostatečnosti se podává kyslík.

Při zánětu průdušek pomáhají i bylinky – například čaj z podbělu, také jako při všech zánětlivých onemocněních heřmánek. Na snížení horečky je dobrý čaj z bezinky. Na dráždění v krku se doporučuje pít čaj ze zázvoru nebo z máty. K častým radám našich babiček patří třeba i velká pomoc inhalování výluhu z heřmánku. Při vlhkém kašli také pomáhá vymačkaná cibulová šťáva na lžičce s medem.

Inkubační doba je 1-3 dny, ale délka léčby se odhaduje na týden. Záleží však na síle nemoci, protože ve finále může trvat i několik týdnů. Dětem se doporučuje pít čerstvě vymačkaná ananasová šťáva. Obvyklé bývá také doporučováno pití dostatečného množství tekutin, vynechání mléčných výrobků a rafinovaných cukrů.

Žádnou nemoc není radno podceňovat, a tak byste měli určitě zajít k lékaři. Při vyšetření doktor poslechne nemocnému průdušky stetoskopem a určí míru onemocnění. Jako kontrolní mohou být použity odběry krve.

Závažnost bronchitidy je na stupnici nemocnosti ve zlatém středu. Přesto chronický zánět průdušek způsobený zejména kouřením může vyvolat trvalé poškození plic.

Zdroj: www.mojezdravi.cz

KULINÁŘSKÉ OKÉNKO

Nepečený čokoládovo-tvarohový dort

Ingredience:

Na korpus: 2 balení Bebe sušenek čokoládové, 150 g másla

Na náplň: 500 g měkkého tvarohu, 300 g hořké čokolády na vaření, 250 ml smetany v krabičce

Na polevu: 140 ml smetany v krabičce, 100 g čokolády na vaření

Postup:

Nejprve začneme korpusem. V hrnku si dáme rozehtát máslo. Mezitím si rozdrtíme na drobný prášek Bebe sušenky. Poté do misky dáme rozdrcené sušenky a máslo. Rukou je zpracováváme, aby nám vzniklo hrubě sypké těsto.

Pak se vrhneme na tvorbu náplně. V misce šleháme tvaroh se smetanou, až má obojí tužší konzistenci. Náplň odložíme stranou, ne však do ledničky! Hořkou čokoládu si rozehtejeme ve vodní lázni. Necháme ji asi pět minut odstát, a pak ji přišleháme k tvarohům a smetaně. Šleháme, dokud se nám všechno krásně nespojí a nevytvoří hnědou náplň. Náplň odložíme, opět ne do ledničky.

Dortovou formu si vyložíme pečicím papírem a vysypeme do něj Bebe sušenky s máslem. Sypké těsto uplácáváme na dno i boky formy. Poté do něj nalijeme náplň a dáme do ledničky.

Zatímco se nám tvarohovo-čokoládový koláč chladí, vytváříme si polevu. Hořkou čokoládu nalámeme do hrnce a přilijeme k ní smetanu. Hrncem dáme opět na vodní páru. Až se smetana s čokoládou spojí, vylijeme náplň na vršek dortu. Vše necháme přes noc proležet v ledničce.

Kuřecí medailonky v kari-gouda těstíčku s brambory

Ingredience: ¾ kg kuřecích prsou, 2 lžíce hladké mouky, 3 vejce, 1 lžička soli, 1 lžíce kari koření, 20 dkg goudy

Postup:

Kuřecí prsa naporcujeme na medailonky. Malé řízečky nasolíme. Připravíme si husté těstíčko z rozšlehaných vajec, mouky, soli, nastrohané goudy a kari koření. Medailonky v těstíčku obalujeme a smažíme dozlatova na rozpáleném tuku.

Jako přílohu jsme pro tentokrát zvolili brambory. Můžete si je vylepšit, jak je máte nejraději. Třeba šťouchané s cibulkou, nebo jako kaši.

DOBROU CHUŤ!

Rádi doma vaříte nebo pečete? Jste pyšní na svůj rodinný recept nebo jste vymysleli vlastní recept? Podělte se o něj s námi a pošlete nám jej na e-mail nebo přineste na obecní úřad. My jej vyzkoušíme a ve zpravodaji uveřejníme ☺

NAPIŠTE NÁM: zpravodaj.cejle@email.cz

ZÁBAVNÝ KOUTEK PRO DOSPĚLÉ

"Nevěru ti odpustím, ale ..." 						◆	ZAHŔNOVAT	VODNÍ PTÁK	MUSLIM	OROČ	INTERNET PROTOCOL	DRUHÁ ČÁST TAJENKY	ÚTOK
POMŮCKA: ALERT, KARAN, RAMOS						ŠPEK							
UDĚLAT POŘÁDEK						DESKA POD OKNEM							
SVĚST DOLŮ						RUSKÁ ŘEKA					DĚTSKÝ POZDRAV EGYPTSKÁ KRÁLOVNA		
POLOVINA						DRUH STROMU ODLEVANÁ				HRDLO THAJSKÁ TV STANICE			
POPLACH (angl.)						PRKENÝ STROP HORYMIRUV KŮN							TERPEN
ZÁSKUB						HAŠKŮV HRDINA KOD MAROKA							
INICIÁLY HERCE PRACHAŘE						POSTUP SLEPIT							
◆						DRUH ČAJE OBYVATEL TYROLSKA					ČISTIČ PŘÍPRAVEK SADA		
PRACÍ PRÁŠEK						PŘÍSADA (slovensky) HARMONIE							
CENINA						AFRICKÝ SLON MPZ LETIŠTĚ KIRLINDO			ALKANON MRAVOUK				
CITOSLOV. ZKLAMÁNÍ						SPRÁVNÍ JEDNOTKY SEVERÁN				TRŽIŠTĚ LYŽARSKÁ VĚTROVKA			ZNAČKA AUTOMOBILŮ
KRÁLOVNA KVĚTIN						ŘECKÁ BOHYNĚ KRÁSY A LÁSKY POTRAT				STAROŘEK POBÍDKA			
KYT						ČASOPIS PRO ŽENY MEDVĚD Z KNIHY DŽUNGLE					ZNAČKA KŘEMÍKU PŘÍTEL AMILA		
						ZNAČKA KOSMETIKY SLONÍ ZUB		TĚLESNÉ SELHÁNÍ CESTOVNÍ DOKLAD					
						ZBROJNOŠ SPOJKA			ŠPANĚLSKÝ FOTBALISTA MISTROVSTVÍ EVROPY (žk.)				
						BEZHRBÝ VELBLOUD				BĚLOVESKÁ KYSELKA			
						ETAPA				POTOMEK			

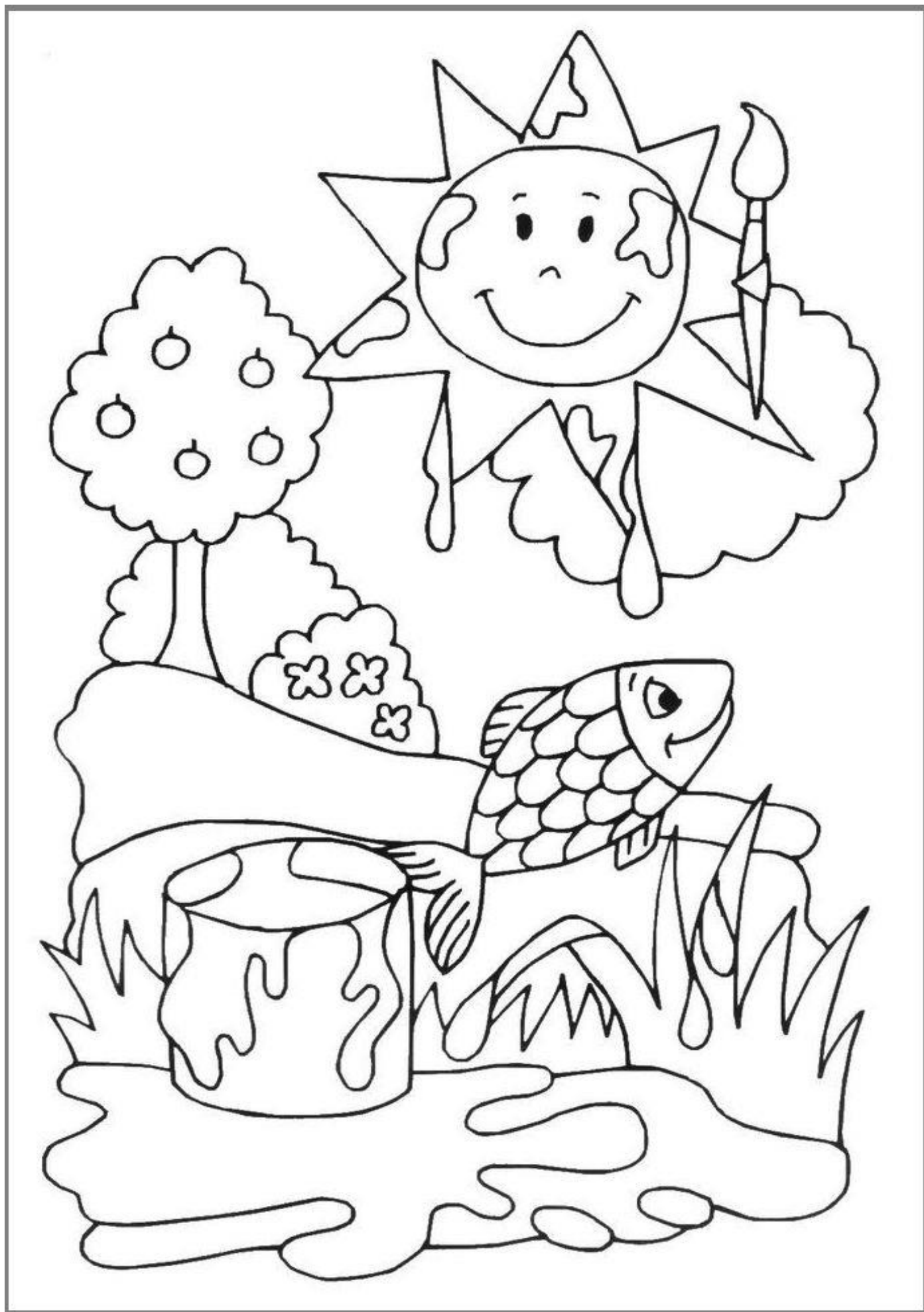
Sudoku lehké

8	1		9		4		6	7
	5			7			9	
		6	8		3	1		
9	8	4				2	3	6
		5				4		
2	3	7				9	5	1
		8	3		1	7		
	7			9			8	
6	4		5		7		1	2

Sudoku těžké

	1						8	
			3	5	9			
4								5
	2		7		4		9	
5	6	3					7	2
	9		1		5		4	
6						3		3
			5	9	8			
	5						2	

UŽITEČNÉ KONTAKTY

Obecní úřad: www.cejle.cz

Pavčina Nováková (starostka) 737 952 830, 603 218 599

starostka@cejle.cz

Antonín Seknička (místostarosta) 777 248 255 mistostarosta@cejle.cz

Jana Kovářová Ing.(účetní) 603 218 585 ucetni@cejle.cz

Martina Lopourová DiS.(referentka) 733 309 796 referentka@cejle.cz

Úřední hodiny: Po, St: 7-12 a 14-17; Út, Čt a Pá: 7-12

Miloslava Nováková (knihovnice) miluskanovacka@seznam.cz

Otevírací doba: každé liché pondělí od 15:30 - 17:30

Základní škola: 567 316 140, zs.cejle@seznam.cz,

Mgr.Ing. Marta Kozdas, ředitelka

Mateřská škola – 605 907 336, ms.cejle@seznam.cz

Školní jídelna – 567 316 027, cejle.jidelna@seznam.cz

Pošta Kostelec: 567 316 215

Po÷Pá 8:00 – 11:00; 13:30 – 15:15; + St 16:00 – 17:00

ICOM transport a.s.: Jihlava 567 300 568

Prodejna Dana: 567 316 106

Po÷Pá 8:00 – 10:30 15:00 – 17:00 So 8:00 – 11:00

Havárie: plyn 1239, elektřina 800 22 55 77

voda: Pavel Klimeš 724 223 942

Hasiči **150**

Záchranná služba **155**

Policie ČR **158**

Jednotná linka tísňového volání **112** – zejména pro cizince nemluvící česky

Policista z Vaší ulice: pprap. Jiří Koukal – služebna Třešť 974 266 741, 567 224 333

Chtěli byste se zde o něčem dočíst? Chtěli byste něco v Cejleckém zpravodaji změnit?

Máte nápad na novou rubriku?

NAPIŠTE NÁM: zpravodaj.cejle@email.cz

Vydává: OBEC CEJLE, Cejle 100, Batelov 588 51, IČ 00488615

Redaktoři: Nela Kovářová, Pavlína Nováková, Jana Kovářová, Františka Křišťálová, Olga Bruzlová, Edita Mariánusová

Grafik: Antonín Seknička

Jazyková korektura: Ing. Pavla Karbanová

2. vydání / 27. duben 2018

Počet výtisků: 250 ks, čtvrtletník

registrován pod číslem: MK ČR E 22497

Veškerá práva vyhrazena © Obecní úřad Cejle
Periodický tisk územního samosprávného celku